

1. května panovalo, oproti loňskému roku, podstatně chladnější počasí (11°C) . Stejně jako vloni, všude kolem převládala optimistická žlutá a uklidňující zelená barva a nás, možná právě proto, po celou dobu jízdy naplňoval pocit klidu, naprostého odpočinku a nadšení ze všeho, co jsme kolem sebe viděli.

2. jízda MEMORIÁLU JOSEFA KUBÁLKA nazvaná „S kolem kolem Svídnice“ letos vedla ze Svídnice do Rožďalovic, rodiště renesančního tiskaře a nakladatele Jiřího Melantricha a pedagoga Gustava Adolfa Lindnera.

Ve zkratce: Začátek a konec cesty Svídnice (okr. Nymburk).

Délka trasy 18,9 km.

Čas strávený na kole, včetně pořizování fotodokumentace, posezení v cukrárně a v parku, 4 hodiny.

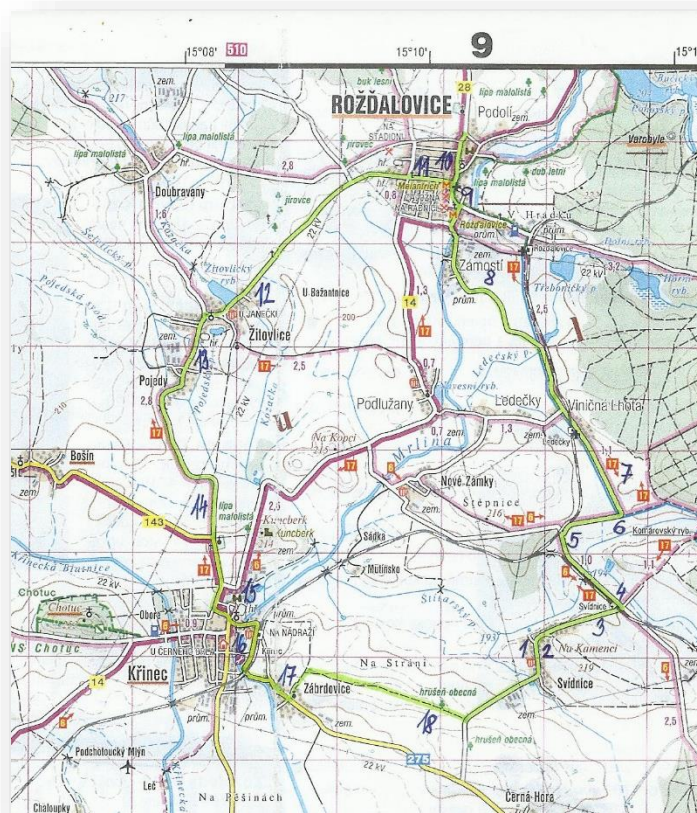
Obtížnost lehká.

Dojmy nezapomenutelné.

Odpočinek naprostý.

Počet cyklistů 4 (100% nárůst oproti loňsku!).

Tak vypadala celá cesta na mapě (zelená).

Jak to všechno proběhlo, Vám teď dopodrobna ukážeme a popíšeme.

Cestou do Svídnice nás nezdržel žádný nečekaný karambol ani dopravní zácpa, takže jsme dorazili na místo srazu s lehkým časovým předstihem. Ani na našem obvyklém parkovacím místě za starou školou nebylo obsazeno...

V pohodě (už ne ze střechy) jsme sundali kola, připravili výzbroj a výstroj (Kubálkova samolepka na helmách vydržela z minulého roku a asi vydrží i do příštího - kvalita). Během nezbytné a vydatné svačiny se těšíme z nových modrých „firemních“ dresů.

Něco málo o Svídnicí (pro připomenutí).

Svídnice je malebná vesnička ležící 20km severně od Poděbrad. Dnes je součástí nedaleké obce Dymokury.

Jméno Svídnice je odvozeno od keře svídy obecné.

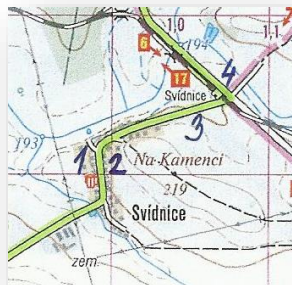
Zajímavosti - socha Nejsvětější trojice, zvonička, jednotřídní škola s pamětní deskou prof. Josefa Kubálka, pomník padlým v 1. sv. válce...

Celou Svídnicí prochází naučná stezka s informačními tabulemi (tabule č. 4 je věnována profesoru Josefu Kubálkovi... a je v ní zmínka i o naší škole).

(v mapě č. 1)

Všimáme si, jak je všude posečená tráva (asi čekali hosty). Přidáme také ruku k dílu.

Vyrážíme tradičně od, naproti stojícího, rodného domu Josefa Kubálka.

(v mapě č. 2)

Opouštíme Svidnici její severovýchodní částí. (č.3) Během příjemného sjezdu k železniční trati míjíme malebný hřbitov po levé straně a zastavujeme na železniční zastávce. (č.4) Fotky z ní vznikaly velmi dobrodružně a přináší zajímavý úhel pohledu.

Zajímavé, jak si České dráhy zkrátily Svidnici (asi kvůli zrychlení).

Za přejezdem odbočujeme vlevo a hurrrá do Rožd'alovic. Na rovince podél trati potkáváme dvakrát auto. Všímavý člen výpravy podotýká, že jedno a to samé. Inu hustota dopravy v této oblasti není velká, což jsme velmi rádi, neb se můžeme nerušeně kochat a nevadí, že se občas ocitneme uprostřed silnice.

Na konci rovinky odbočujeme před závorami vpravo. Kdo neodbočí, uvidí raritu - závory s ručním stahováním.
(č.5)

Hned za levotočivou zatáčkou v polích
(č.6)
je čas doplnit výstroj.
(č.7)

V dále už jsou vidět věže
rožďalovického kostela a zámek. (č.10)

Vjíždíme do Rožďalovic. (č.8)

Něco málo o Rožďalovicích.

V Rožďalovicích „to žilo“ už v mladší době kamenné, což dosvědčují dva hroby nalezené na počátku minulého století na pozemku školy.

Na město prý byly povýšeny už za vlády Jana Lucemburského, který se tak odměnil Ješkovi z Rožďalovic za věrné služby. Odměna jistě zasloužená, neboť Ješek věrně doprovodil Jana Lucemburského až ke Kresčaku...

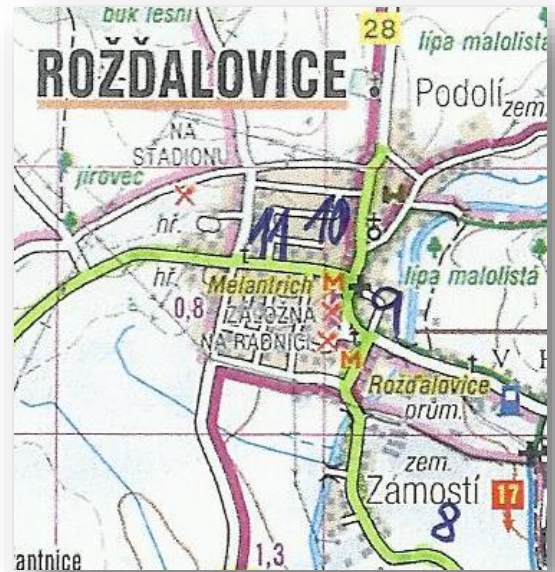
V držení města se pak vystřídali Křinečtí z Ronova, Valdštejnové a Lobkovicové. V minulosti byly Rožďalovice sužovány četnými požáry. Kvůli nim byl dokonce sestaven hasící řád a stanovena peněžitá odměna za pořadí (1.-3.), ve kterém se občané k hašení dostaví. Díky požárům se z původní zástavby dochoval pouze jeden dřevěný dům s podloubím, ve kterém je umístěna Galerie Melantrich.

Co je v Rožďalovicích k vidění? Na kopci nepřehlédnete kostel sv. Havla s netradičním situováním do osy sever - jih a hned za ním barokní zámek (dnes domov pro seniory). Pod kopcem, vedle schodů ke kostelu, je v budově knihovny umístěna Pamětní síň rodáků a přátel Rožďalovic (a že jich je). Stojíte-li pod kopcem zády ke kostelu, pak na pravé straně ulice najdete muzeum knihařství a výše zmíněnou Galerii Melantrich. Na náměstí, vedle cukrárny ☺, radnici s měděnou bání a pamětní deskou J. Melantricha a morový sloup. Uff, na jedno malé město je toho dost. Jo, a víte, že Rožďalovice měly i cukrovar?...

A UŽ DOST!

Přijíždíme na náměstí. (č.9)

Hledáme J. Melantricha, ale nalézáme cukrárnu. Kafeel!

...a taky.

Chválíme výběr modré barvy
v duchu firemních dresů.

Místní specialita. V každém rožku jiná náplň.

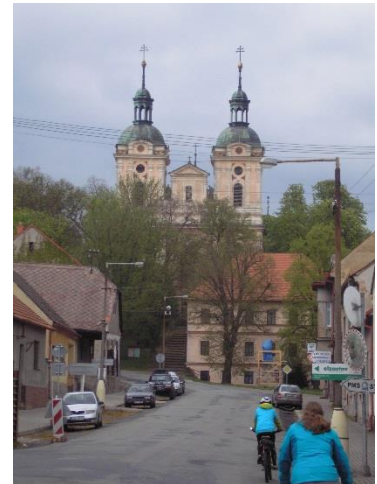
Možná se nám kávou otevřely oči, ale najednou tu bylo to, co jsme před tím nenašli.

Pamětní deska Jiřího Melantricha na budově radnice.

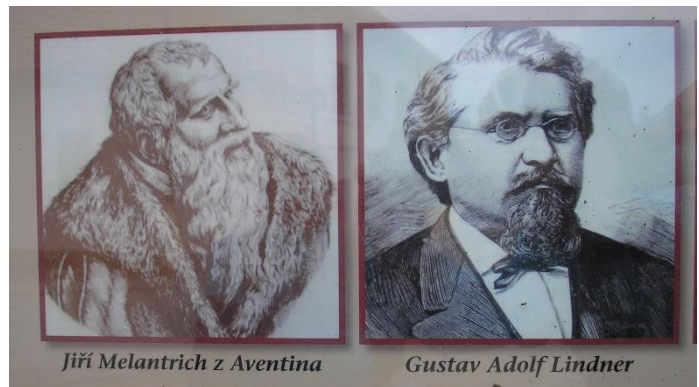

Posilněni vyrážíme dál. Cestou ke kostelu zdoláváme největší převýšení cesty. (č.10)

Cestou míjíme po levé straně Galerii Melantrich...

...a po pravé Pamětní síň rodáků a informační tablo.

Po drsném výšlapu do kopce nacházíme zamčenou kostelní zahradu a otevřený zámek. Na domov důchodců máme ale ještě čas.

A jak někdo výstižně poznamenal - stejně jsme to vyšlápli, jen abychom se svezli z kopce dolů.

První ulicí pod kopcem odbočujeme kolem muzea knihařství vpravo.

Na silnici do Žitovic (č.11) nemůžeme nezastavit u zdejší školy. Jakkpak se asi jmenuje...

V Žitovlicích prohlížíme domky a vybíráme, který by se nám líbil.
Rybník se nám líbil také. (č.12)

Vjždíme do vesničky, která nás překvapila asi nejvíc, Pojedy. (č.13)

Nevídané, farma Pojedy
byla postavena BEZ dotací EU.

Přednáška o kravách.
Vážně nevím, jak se pozná masné plemeno! ☹️

Nenápadné stoupání před Křincem. (č.14)
Vlevo hřbitov s kaplí sv. Jana Nepomuckého,
vpravo Boží muka.

Z kopce od hřbitova sjíždíme do Křince a brankou ve zdi přijíždíme ke křineckému zámku. (č.15)

Stálice našich memoriálů, křinecký park. Letos s novými lavičkami.

Svačinka, odpočinek...

...botanici na průzkumu.

Úlovky.

Třeba bude příští rok, kromě nových laviček, i nová fasáda.

Vyrážíme z parku jižní branou. Před sochou sv. Jana Nepomuckého odbočujeme vlevo k místní památce, železobetonovému mostu s barokními sochami čtyř živlů. Letos pod ním není ani jedna nutrie!!! (č.16)

Za mostem se dáváme vpravo kolem nádraží. Za železničním přejezdem pak vlevo směrem na Zábrdovice.

V Zábrdovicích si hlídáme kapličku, u které musíme odbočit vlevo mezi domky na polní cestu. (č.17)

Tady nás čeká krátké, ale nepříjemné stoupání.

ALE PAK! TA PANORAMATA! Ještěd, Krkonoše...

A je tady závěr cesty a další stálice našich memoriálů - osamělá hruška v poli.
(č.18)

Poslední společné foto pod hruškou a se Svídnicí za zády.

Zbývá nám už jen dodrncat se polní cestou k silnici, odbočit vlevo a pohodlně sjet do Svídnice. Cesta se vydařila - žádný defekt, úraz, déšť. Jen dobrá nálada.

Usměvavý rok Vám Všem
a
na shledanou při 3. jízdě
Memoriálu Josefa Kubálka
tentokrát za ... (zatím neprozradíme)

se těší Vendula a Markéta.